

Çocukta İnatçı Unilateral Kronik Subdural Hematomda Tedavi Olgu Sunumu

The Treatment Of Persistent Unilateral Chronic Subdural Hematoma in Children
Case Report

M. AKİF BAYAR, İSMET İŞİK, CEVDET GÖKÇEK, SAFFET DOĞANAY,
NURULLAH EDEBALİ, ZEKİ BUHARALI

Sağlık Bakanlığı Ankara Hastanesi Nöroşirürji Kliniği, Cebeci, Ankara (MAB, İL, CG, SD, NE, ZB), Ankara

Özet: Bu yazida subdural-peritoneal şant, sürekli kapali external drenaj ve subdural tap uygulanmasına rağmen rekurrens gösteren ve ancak kraniotomi, membran eksizyonu ve geniş kranioplasti ile kranio serebral uyumsuzluk düzeltilecek tedavi edilen unilateral kronik subdural hematomlu (KSDH) 4 yaşında bir olgu sunuldu.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, tedavi, unilateral kronik subdural hematom

Summary: In this report we present a case 4-year-old with unilateral chronic subdural hematoma which recurred despite subdural-peritoneal shunt, continuous closed external drainage and subdural tapping and which was treated by craniotomy (and membrane excision), wide cranioplasty and correction of the craniocerebral disproportion.

Key Words: Children, treatment ,unilateral chronic subdural hematoma

GİRİŞ

Yenidoğan ve çocuklarda oluşan kronik subdural hematom (KSDH) uzun yıllardır nöroşirürjyenlerin ilgisini çekmiştir. Nöroradyoloji ve cerrahi deneyimdeki önemli gelişmeye rağmen çocukta KSDH tedavisi halen önemli bir sorundur ve bazı noktalar halen tartışılmaya açıktır (13,20). Bunlar: 1. KSDH nin oluşması, büyümesi ve rezolusyonu, 2. Yenidoğan ve çocukta membran formasyonu ve bu membranın beynin normal gelişimine etkisi, 3. Beynin hematoma cevabı, 4. Yenidoğan ve çocukta KSDH da cerrahi tedavi endikasyonu kriterleri .

Çocukluk çağında KSDH tedavisinde henüz standardize olmuş bir yöntem yoktur. Günümüzde kadar uygulanagelen subdural tap, burr-hole (ile drenaj), sürekli eksternal kapali drenaj, subdural-peritoneal şant, kraniotomi (membran eksizyonu) ve geniş kranioplasti (ile kranioserebral uyum-

suzluğun düzeltilmesi) gibi yöntemler belirli oranda morbidite ve mortalite içerirler (1,3,4,8-10,13,14).

Bu yazida; subdural-peritoneal şant, sürekli eksternal drenaj ve subdural tap uygulanmasına rağmen rekurrens gösteren ve ancak kraniotomi (membran eksizyonu) ve geniş kranioplasti (kranioserebral uyumsuzluğun düzeltilmesi) ile tedavi edilen unilateral KSDH li 4 yaşında bir olgu sunuldu.

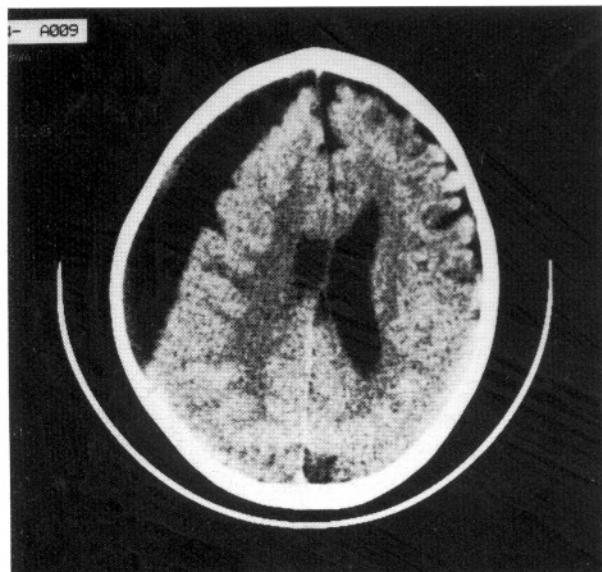
OLGU SUNUMU

4 yaşında erkek hasta gelişme geriliği, kafasında büyümeye, yürüyememe ve kusma yakınmaları ile klinigimize kabul edildi. Hasta 3 yaşına geldiğinde kafasında büyümeye, çevreye ilgisinde azalma ve günde birkaç kez olan kusmalar başlamış. Bu yakınmalarla bir başka hastaneye yatırılan hasta

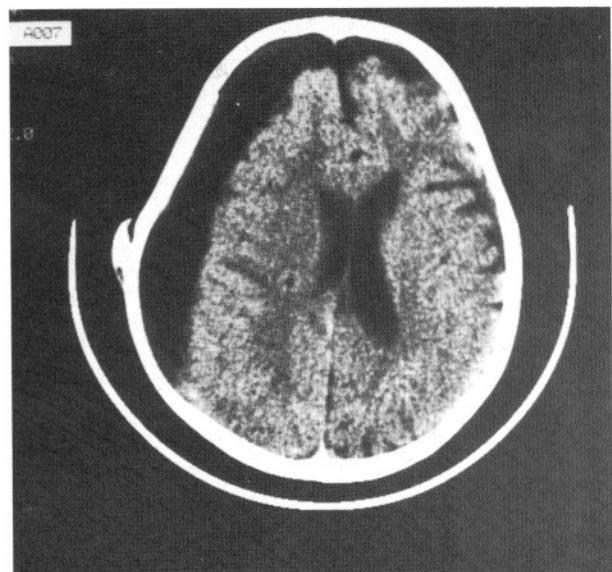
sağ frontoparietal kronik subdural hematom tanısı ile opere edilmiş, subdural-peritoneal şant uygulanmış. Operasyondan sonra hastada klinik olarak düzelleme olmuş, çevreye ilgisi artmış. Ancak kliniğimize yatırılmadan 1 ay kadar önce aynı yakınmalar yeniden başlamış.

Muayenede; bilinç konfüze, sekel parapleji mevcut (parapleji doğumdan itibaren mevcutmuş ve doğumsal bir anomalide bağlanmış). Kafa çevresi 56 cm.

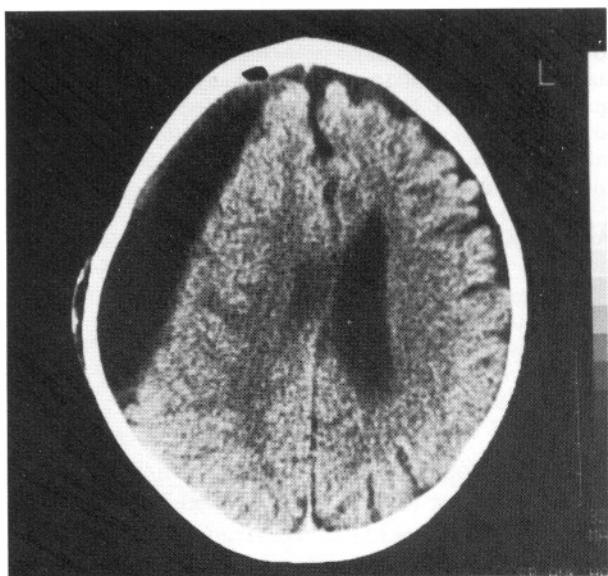
Hastaya subdural-peritoneal şant uygulanmadan 1 ay önce yapılan bilgisayarlı beyin tomografi (BBT) de ; sağ frontoparietal bölgede serebral kompresyon, sağ lateral ventrikülde obliterasyon ve orta hat şifte neden olan hipodens subdural hematom izlendi (Şekil - 1). Hastaya bir başka merkezde subdural-peritoneal şant uygulanmasından 4 ay sonra yapılan BBT de şantın çalışmadığı ve ameliyat öncesi BBT bulgularının değişmediği görüldü (Şekil - 2).

Şekil 1 : Subdural-peritoneal şant uygulamadan önceki BBT

Şekil 2 : Subdural-peritoneal şant uygulandıktan 4 ay sonraki BBT'de farklılık yok (sağ parietal bölgede şant rezervuarı görülmüyor)

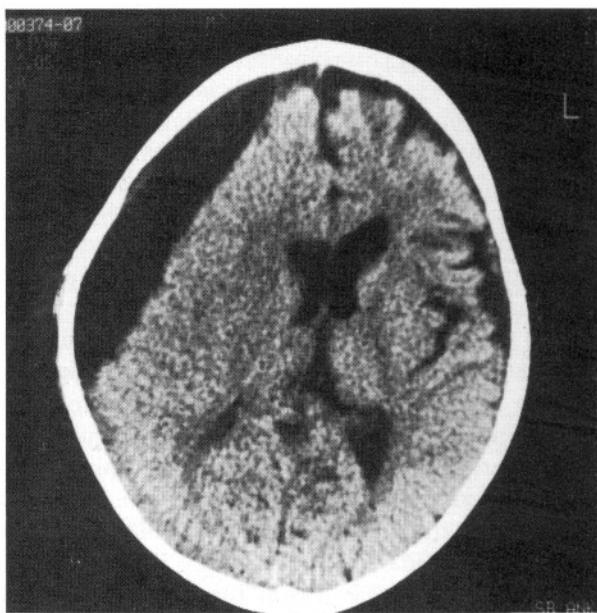

Şekil 3 : Tarafımızdan subdural-peritoneal şant çıkarıldıkten ve 11 gün süreyle sürekli external drenaj uygulandıktan sonra yapılan BBT'de farklılık yok

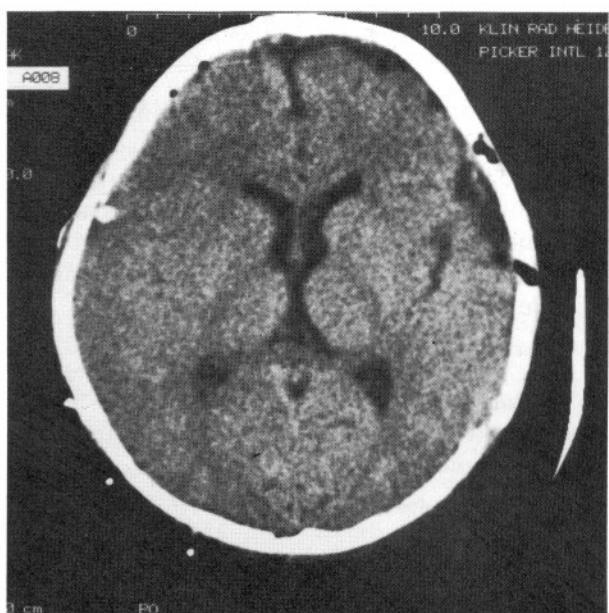
Bundan 2 ay sonra kliniğimize kabul edilen hasta opere edilerek, subdural-peritoneal şant çıkartıldı ve 11 gün süreyle kapalı eksternal drenaj uygulandı. Bu tedaviden sonra yapılan BBT de önceki BBT bulgularının değişmediği görüldü (Şekil-3). Subdural dren çıkartıldı. Hastaya 13 gün süreyle günlük perkütan ponksiyon yapılarak subdural hematom drene edildi. Bu süre sonunda yapılan BBT de yine değişiklik saptanmadı (Şekil-4). Bu tedavi süresi içinde subdural mesafeden alınan sıvı ksantok-

romik, protein içeriği 60-90 mg/dl arasında ve bol miktarda eski ve yeni eritrositler içeriyordu.

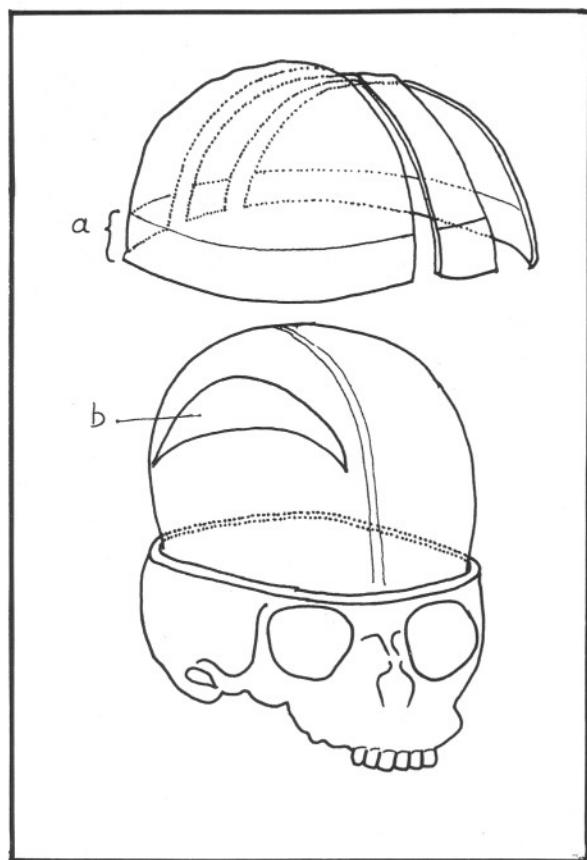
Hastanın yeniden operasyonuna karar verildi. Bikoronal cilt flep kaldırılarak önde nasion, arkada union ve her iki yanlarda zigomatik arkuslar görülecek biçimde kranial konveks yapı 3 parça halinde çıkartılarak dura ekspoze edildi (Şekil-5). Sağda dura açıldı, subdural hematom boşaltıldı, hematom kapsülü total olarak çıktı. Duradan

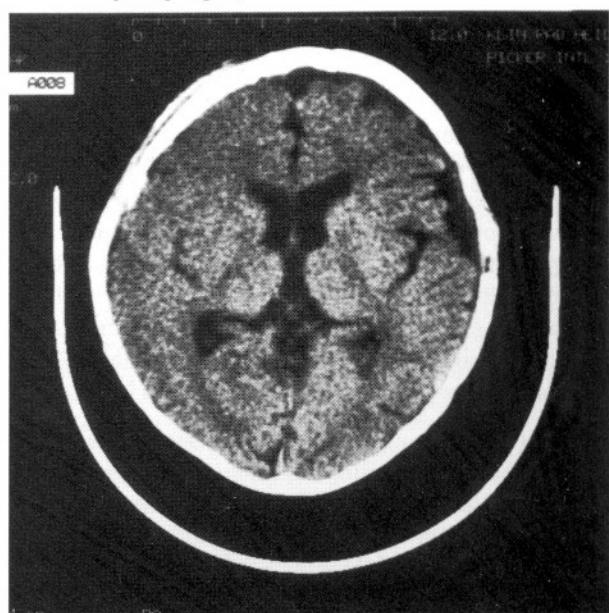
Sekil 4 : Eksternal drenaj çıkartıldıktan ve 13 gün süreyle günlük perkütan drenaj yapıldıktan sonra yapılan BBT'de farklılık yok.

Sekil 6 : Olguya kraniotomi (membran eksizyonu) ve geniş kranoplasti yapularak, kranioserebral uyumsuzluk düzeltildikten sonra yapılan BBT'de patoloji görülmüyor (post-op 3. gün)

Sekil 5 : Operasyonun şematik görünümü: Önde nasion, arkada uniona kadar uzanan konveks kemik yapının 3 parça halinde çıkarıldığı. a. Kemik fleplerin alt kısımlarından 3 cm genişlikteki bölüm b. Çıkarılan dura parçası

Sekil 7 : Operasyondan 40 gün sonra yapılan BBT'de patoloji görülmüyor.

önden arkaya doğru 15 cm boyunda fusiform bir parça kesilerek çıkarıldı. Daha sonra duranın kesilen iki kenarı sütüre edilerek kapatıldı. Böylelikle subdural alan ve dura küçültülmüş oldu. 3 parça halinde çıkarılmış olan kemik fleplerin alt kısımları 3 cm kadar kesilerek çıkarıldı ve epidural

alanda boşluk kalmayacak biçimde yerleştirilerek tesbit edildiler.

Post operatif dönemde hastanın bilincinde belirgin düzelseme oldu, kusmaları olmadı. Preoperatif dönemde 56 cm olan kafa çevresi 51 cm olarak ölçüldü. Post operatif 3. günde yapılan BBT de patoloji saptanmadı (Şekil-6). Hasta post-operatif 10. günde çıkartıldı. Post-operatif 40. günde yapılan BBT de patoloji saptanmadı (Şekil-7).

TARTIŞMA

Pediatrik yaş gruplarında oluşan KSDH da etyolojik nedenler; kafa travması, K vitamini yetmezliği, hemofili ve lösemi gibi pihtlaşma bozuklukları olarak sayılabilir (1,2,10,12,14,15). Bunun yanında olguların önemli bir kısmında etyolojik neden ortaya konulamamaktadır (1,9). Burada sunulan olguda da etyolojik neden saptanamamıştır.

Pediatrik yaş grubu KSDH sıklıkla ilk 6 ay içinde görülür ve 1 yaşından sonra görülmesi daha seyrektrir (1,9,11). Bu olgularda KSDH bilateralıdır (1,9,10,13,14,20). Litofsky'nin (9) 103 olgusunun % 80 ni bilateral, Aoki'nin (1) 30 olgusunun % 90 ni bilateraldı.

Semptomlar genellikle; epileptik nöbetler, kafanın büyümesi, kusma, irritabilite, bilinc bozukluğu, baş ağrısı (sözlü ilişki kurulabilenlerde), mental ve motor gelişme yetersizliğidir. Bulgular ise; gergin fontanel, makrosefali, konfüzyon, koma, hemiparazi, kranial sütürlerde açılma olarak sayılabilir (1,9). Burada sunulan olguda mental ve motor gelişme bozukluğu, konfüzyon, makrosefali, kusma gibi semptom ve bulgular mevcut idi.

Pediatrik olgularda ekstra-aksiyal sıvı kolleksiyonları hematom, effüzyon, higroma olarak klasifiye edilirler. Rabe (19) 2 ml den fazla hacimde, protein içeriği 40 mg/dl den fazla ve eritrosit sayısı 10^6 /ml den az olan kolleksiyonlar için subdural efüzyon, eritrosit sayısı daha fazla olan kolleksiyonlar için ise subdural hematom tanımlamasını yapmıştır. Bu lezyonlar BBT de genellikle aynı dansitede görüntü verirler ve bu nedenle BBT ile ayrılarının yapılabilmesi genellikle mümkün olmaz (9,17).

Pediatrik olgularda KSDH tedavisinde; gözlem (yalnızca takip), subdural tap, burr-hole (ile drenaj), sürekli eksternal kapalı drenaj, subdural-peritoneal şant, kraniotomi (membran eksizyonu) ve geniş kranioplasti (ile kranioserebral uyum-

suzluğun düzeltilmesi) gibi yöntemler kullanılmak tadır (1,9,10,13,14,18,20,21).

Birçok yazar bu lezyonların tedavi endikasyonu için olguların semptom, bulgu ve BBT görüntülerini esas almışlardır (1,2,9,10,14,15). Bunun yanında Shirane (20) ise klinik bulguların ve BBT görüntülerinin tedavi endikasyonu için yeterli olmadığını öne sürmüştür; BBT de subdural kolleksiyon saptanan olgularda single photon emission computed tomography (SPECT) çalışması ile beyin bölgelerin kan akımını (rCBF) ortaya koymuş ve hipoperfüzyon alanı göstermeyen olgularda tedaviye gerek olmadığını, bu olguların BBT ve SPECT ile izlenmesi gerektiğini öne sürmüştür. Ancak bugün genellikle kabul edilen yaklaşım; klinik ve radyolojik olarak intrakranial basınç artışı bulguları veren olguların tedavi edilmesi gerektidir (1,3,9,10,12,14,15,21). Bizim olgumuzda da klinik ve radyolojik olarak intrakranial basınç artışı bulguları mevcut idi.

Mc Laurin (13) yaşıları 2-7 arasındaki 15 olguya 1-16 arasında değişen subdural tap uygulamış ve olguların tümünde sonucun iyi olduğunu yazmıştır. Forman (4) ise subdural tap uyguladığı 31 olguda yalnızca % 50 kadar iyi sonuç bildirmiştir. Herzenberger (8) aynı yöntemle 33 olgunun 22inde sonucun iyi olmadığını yayınlamıştır. Litofsky (9) ise subdural tap ile 40 olgunun ancak 9unda düzelseme sağlayabilmisti. Goodman (6) subdural tap uygulamasının semptomatik düzelseme sağladığını ancak bu olguların önemli kısmının sonraki süreçte yeniden tedaviye gereksinim duyduklarını ileri sürmüştür. Burr-hole ile drenaj sonuçlarının yine benzer biçimde çok iyi olmadığına inanılmaktadır (9). Bunu yanında sürekli kapalı eksternal drenaj sonuçlarının daha iyi olduğu yayınlanmıştır (5,6,11). Ancak sürekli eksternal drenajda sürenin 2-3 hafta kadar uzun olması zorunluluğu, aşırı drenaja (over drainage) neden olması, enfeksiyona açık olması subdural-peritoneal şantın tercih edilmesine neden olmuştur. Bu yöntem özellikle 1980 li yillardan sonra daha çok uygulanmaya başlanmıştır (1-3,9,11,16,18,21). Tsubokawa (21) subdural-peritoneal şant uyguladığı 10 olgunun hepsinde sonucun çok iyi olduğunu bildirdi. Yine Aoki (2) ve Litofsky (9) şant uyguladıkları olgularda iyi sonuçlar yayınladılar. Pediatrik KSDH olgularının tedavisinde ilk seçenek genellikle subdural tap uygulanmasıdır. Tap sonuçlarının başarısız olduğu olgularda ise çoğu kez subdural-peritoneal şant uygulanmaktadır (1,2,9,11,14,16,21).

Burada sunulan olguya bize muracaatından önce subdural-peritoneal şant uygulanmış ancak düzelleme sağlanamamıştır. Daha sonra tarafımızdan sürekli (12 gün) kapalı eksternal drenaj ve sonra burr-hole den günlük (13 gün) subdural ponksiyonlar yapıldı. Ancak klinik ve radyolojik düzelleme sağlanamadı. Bu tedavi yöntemlerinin başarılı olmadığı olguya kraniotomi (membran eksizyonu) ve geniş kranioplasti (ile kranioserebral uyumsuzluğun düzeltilmesi) uygulandı. Böylece olguda klinik ve radyolojik tam düzelleme sağlanabildi. İlk kez Guiterez'in (7) uyguladığı bu yöntemle Loew (10) 19 olgusunun tümünde tam düzelleme sağladığını bildirdi. Loew in olgularının tümü bilateral lezyonu olan olgulardı.

Bizim bilgilerimize göre ; bu yöntem unilateral KSDH'lı bir olguda ilk kez tarafımızdan uygulanmıştır. Böyle olgularda problem; post-operatif dönemde dura ve kraniumdaki küçülmeyen karşı hemisferde kompresyona neden olabileceği olasılığıdır. Ancak hematomin boşaltılması ve membran eksizyonu, orta hat şiftinin düzeltmesi, karşı hemisferdeki kortikal atrofinin toleransı sonucu böyle bir komplikasyonun ortaya çıkmayacağı düşünüldü. Olgunun post-operatif klinik ve radyolojik bulguları bu düşünceyi doğruladı.

Yazışma adresi: M.Akif BAYAR

Gençlik caddesi, Döngeç Sokak no:12/6
Maltepe/ANKARA

KAYNAKLAR

1. Aoki N :Chronic subdural hematoma in infancy: Clinical analysis of 30 cases in the CT era. J Neurosurg 73:201-205,1990
2. Aoki N, Masuzawa H: Bilateral chronic subdural hematomas without communication between the hematoma cavities: treated with unilateral subdural-peritoneal shunt. J Neurosurg 22:911-913,1988
3. Collins WF, Pucci GL: Peritoneal drainage of subdural hematomas in infants. J Pediatr 58:482-485,1988
4. Forman PM, Chipps BE, Meyer GA: Managing chronic subdural hematoma and effusion in infants: A continuing dilemma. Tex Med 70:62-66,1974
5. Gibson RM: Cannula for treatment of subdural effusions in infants by continuous drainage. Lancet 1:418-419,1960
6. Goodman JM, Mealey J : Postmeningitic subdural effusions: The syndrome and its management. J Neurosurg 30:658-663,1969
7. Guiterez FA, Mc Lane DG, Raimondi AJ: Physiopathology and a new treatment of chronic subdural hematoma in children. Child's Brain 5:216-232,1979
8. Herzenberger E, Rotem Y, Braham J: Remarks on thirty-three cases of subdural effusions in infancy. Arch Dis Childhood 31:44-50,1956
9. Litofsky NS, Raffel C, Mc Comb JG: Management of symptomatic chronic extra-axial fluid collections in pediatric patients. Neurosurgery 31:445-450,1992
10. Loew F: Management of chronic subdural hematomas and hygromas, in Krayenbuhl H (ed) : Advances and Technical Standards in Neurosurgery, 1982, vol 9, pp 113-131
11. Markwalder T: Chronic subdural hematomas: A review. J Neurosurg 54:637-645,1981
12. Matson DD: Neurosurgery of Infancy and Childhood, ed 2. Springfield, III: Charles Thomas, 1969, pp 328-351
13. Mc Laurin RL, Isaacs E, Lewis P: Results of non-operative treatment in 15 cases of infantile subdural hematoma. J Neurosurg 34:753-759,1971
14. Mc Laurin RL, Towbin R: Diagnosis and treatment of head injury in infants and children, in Youmans JR (ed) : Neurological Surgery. Philadelphia, WB Saunders, 1990 ed 3, vol 3, pp 2149-2193
15. Mc Laurin RL: Subdural hematomas and effusions in children, in Wilkins RH, Rengachary SS (eds) : Neurosurgery. New York: McGraw-Hill, 1985, Vol 3, pp 2211-2214
16. Mizoi K, Takaku A, Suzuki J: Subdural effusion following radical surgery for chiasmal region tumors in children. Child's Brain 8:307-315,1981
17. Modic MT, Kaufman B, Bonstelle CT, Tomsick TA, Weinstein MA: Megalocephaly and hypodense extracerebral fluid collections. Radiolgy 141:93-100,1981
18. Mutluer S, Erşahin Y, Güzelbağ E, Barçın E, Palalı İ: Temporary subdural-peritoneal shunts in the treatment of pediatric subdural collections. Turkish Neurosurg 3:73-76,1993
19. Rabe EF, Flynn RE, Dodge PR: Subdural collections of fluids in infants and children. Neurology 18:559-570,1968
20. Shirane R, Satoh S, Ogawa A, Yoshimoto T, Maruoka S: Early and delayed SPECT images of extracerebral fluid collection in infants using ¹²³I-N-isopropyl-p-iodoamphetamine Child's Nerv Syst 9:443-447,1993
21. Tsubokawa T, Nakamura S, Satoh K: Effect of temporary subdural-peritoneal shunt on subdural effusion with subarachnoid effusion. Childs Brain 11:47-59,1984